

BRACH (22) *sb m*

a *jasne*.

sg *A bracha* (1). ◊ *V brachu* (21).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Współmieszkaniec, rodak' (poufale, protekcyjnie) (22) : Jednemu nie chce śtátku/ drugiemu chá, chá, chá/ Wierę nam kiedy zrobią/ vbogiego bráchá. *RejZwierz* 74v; Nie vkázác po sobie/ złey myśli y śtráchu/ Drzewcem w chłopá vderzyć/ otoż tobie bráchu. *BielSat* L3v [*idem BielSjem* 26]; Chcézli dłuęo zdrow być bráchu/ Pomiernie żyw s tego gmáchú. *RejZwierc* 237v; *PaprPan* E, H2, M4v; *BielSjem* 26.

Wyrażenia wykrzyknikowe: »miły (panie) brachu; panie brachu« (14 : 1): Powiedzże nam miły bráchu/ Co cię przywiodło ku śmiechu. *BierEz* B2; *ForCnR* C4v, D2; Wieręc lepiej miły brachu Iednay nie śtego prześtráchu *RejRozpr* E4v; rzekl chłopczu thenze wyerzschowłki myli brachu ydz my kon olfyodlay *LibMal* 1545/103, 1554/188v; *RejJóz* K4; To obacziś mili brachu Ze ti i kur będzieś wśtrachu *RejRozm* 400; Milcz dla boga myły brachu Nieprzyday mi więczey śtrachu. *RejKup* e7, e6, f7v, z6; A wždy żadny nie zgádnie nigdy z álmánáchu/ Kiedy go śmierć záwoła háywoć pánie bráchu. *RejWiz* 87v; vźrzałbyś miły pánie bráchu Byś tám był śkąd ia idę/ żebyś też był w śtráchu. *RejWiz* 158v, 71.

TG